

První, ženěná Města a Slezsko, 11. 12. 2003
A. 13
K 27057 P

Foto PRAVO - Aleš Honus

ŘEDITEL DIVADLA LOUTEK OSTRAVA TOMÁŠ VOLKMER ŘÍKÁ:

Představení Fausta je naším poděkováním lidovým loutkářům

Aleš Honus

■ Padesáté narozeniny Divadla loutek Ostrava oslavíte v pátek premiérou hry **Faust**, která asi není určena vašim typickým divákům, tedy malým dětem. Proč zrovna Faust?

Faust samozřejmě není téma pro ty úplně nejmenší, budeme ho hrát pro druhý stupeň základních škol. V inscenaci, kterou režiruje Martin Františák, využíváme hlavně starých loutkářských textů, které dané téma obsahují. A právě lidovým loutkářům chceme naší inscenací poděkovat za to, že nám téma Fausta přinesli i prostřednictvím loutky. Výročí jsme navíc chtěli oslavit jakýmsi seriózním tématem.

■ Nakolik jsou v inscenaci obsaženy texty lidových loutkářů a nakolik půjde o text současný? V procentech vám to asi nefeknu.

Ředitel Divadla loutek Ostrava Tomáš Volkmer.

Celá hra se ale odhrává ve třech rovinách. Tou první je jakýsi hudební kabaret, pak je tam rovina příběhu Fausta jako člověka a za třetí příběh loutkářů, kteří toho Fausta hrají a předznamenávají celý ten příběh. Hlavní postavu Jindřicha Štátného hraje můj tatínek Jiří Volkmer, který hrál i v první ostravské premiéře před padesáti lety.

■ Na jaké novinky se mohou návštěvníci loutkového divadla těšit do konce jubilejní sezony? Kromě Fausta chystáme ještě tři inscenace pro děti. Tou první budou **Tři zlaté vlasy děda Vševěda**, pak to bude představení **Zahrada plná kouzel** a na konec sezóny budeme inscenovat **Gulliverovy cesty**.

■ Vaše divadlo je stále známější i za hranicemi kraje, velkou prestiž jste si získali například festivalem **Spectaculo Interesse**, kromě toho sídlíte v nové, krásné budově. Asi si nemáte na co stěžovat...

To opravdu ne. Takové věci, kte-

ré jsou na stěžování, se snažíme řešit. My máme velkou výhodu v tom, že hrajeme pro děti, které jsou nejděčnějšími diváky. Když se dítěte zeptáte, jestli chce do loutkového divadla, tak bude vždycky chtít. A tak přestože hrajeme pro školy dvě představení denně od pondělí do pátku, nestačíme uspokojit poptávku.

■ Veřejná představení se konají jen v neděli a bývají dlouho dopředu vyprodána. Není ve vašich silách hrát pro „mimoškolní“ veřejnost častěji?

Leckdy je nám opravdu vytýkáno, že pro veřejnost hrajeme málo. Ale když si vezmete dvě představení denně pro školy, k tomu přičtete zkoušky a další akce, tak prostě dojdete k tomu, že v tuhle chvíli už opravdu jsme na hranici provozních, ekonomických a lidských možností. Sobotu chceme zachovat jako jediný den v týdnu, kdy si naši lidé mohou odpočinout a nabrat nových sil.

Padesátku oslavili Faustem

Faust se svým vodičem Ivanem Fellerem. Vlevo typická postavička lidových her – Pimprle. Foto PRÁVO – Jiří P. Kříž

Jiří P. Kříž

Úlstoletí oslavilo ostravské Divadlo loutek Faustem s podtitulem Kabaret o třech kapkách krve. Podle textů lidových loutkářů napsal a režíroval hru Martin Františák, příslušník nejmladší divadelnické generace. Doktora Jindřicha Štátného představoval na jevišti naopak doyen souboru Jiří Volkmer, který jako mladý herec stál v roce 1953 u zrodu ostravského profesionálního loutkářského souboru.

Františák rozehrál starou legendu se dvěma zřetelnými inspiračními výpůjčkami. Tou první je Marloweho hra Tragická historie o doktoru Faustovi, jak ji po dvě prázdninové sezóny předvádělo pražské Divadlo Komedie ve vyše-hradských katakombách, tou dru-

hou – spíše formální – pak ono výsostně morávkovské „ein, zwei, drei“ Čechovovy guvernanky Charlotty z kabaretních vstupů režisérových tří hradeckých uhranutí ruským klasikem, poskládaným do sugestivního, nedostižného divadelního projektu loňského roku Čechov Čechům.

To není žádná výtka, ostatně kdo z Ostraváků pražského Fausta nebo hradeckého Čechova mohl vidět?!

Předscény s německým odpočítáváním naplňuje v Divadle loutek sám Mefisto představovaný ďábelskou Libuší Cechákovou. Možná je Faust v kabaretním hávu žánrovým prvkem poněkud nesourodým, ale to z poučeného diváka tryská spíše osobní zkušenost, ať už z konzumování hry zmíněného Marlowa

(16. století) nebo z nejslavnějšího zpracování látky o tři století později J. W. Goethem.

Nesmí se ale zapomínat, že loutkáři hráli Fausta hlavně k poučnému obveselení venkovského publika, kterému nebylo nutné ani možné předkládat kupříkladu faustovské nihilistické filozofické úvahy, známé pro změnu z Dona Juana a Fausta Ch. D. Grabbeho...

Františák základní půdorys příběhu o upsání duše ďáblu výměnou za návrat k mladosti uchoval, ale bez přítomnosti Markétky. Tím víc se to v jeho Faustovi hemží anděly a čerty. Celek působí poněkud neurovaně, možná trochu přexponovaně... Padesát let od založení Divadla loutek oslavili ale jeho současní aktéři (s výhradami) důstojně.